

De professor keerde zich langzaam naar Walter: „als je daar eens een jaar of tien op geknoeid heb, praat dan nog eens van „tijden” en word dan ongeduldig.... of nee, dan nog niet natuurlijk. Moet jij nu waarachtig bacterioloog worden? Een man met zoo'n middelmatig geduld.... half gedoe.... niks waard.”

„Zegt u het nu maar ineens: u is extra uit uw humeur, is er iets bijzonders?”

De professor, die bezig was zijn kweekbouillon op temperatuur te brengen, zweeg. Hij stond er stil te prutsen met een donker gezicht. Ineens lachte Walter: „U hebt wel iets, zegt u het nou eens? Er hindert u iets?”

„Ik moet op visite,” zei de professor met een diepen zucht, „en ik moet een jaquette aan.... bij professor Van Veen.” Hij zweeg weer, keek aandachtig in zijn pannetje.

„U bent toch zeker wel meer bij professor Van Veen geweest?” vroeg Walter: „ik heb er u zelf nog eens gebracht!”

„Ja, maar dat waren gewone visites in een gewoon colbertje. Maar nu is er een dame.... zijn gescheiden dochter is teruggekomen uit Zwitserland, waar ze dit jaar na haar scheiding heeft gezeten, en vóór ze gescheiden was, woonde ze in Friesland, en kwam ze haast nooit thuis, zoodat ik haar nooit ontmoette, en nu heeft Van Veen me gevraagd, eens kennis te komen maken.... kan ik niet vanaf.... 't Zal prettig zijn.... over wat praten zulke vrouwen?” Hij snoof verachtelijk: „en nu moet ik een jaquette aan!”

„Maar geen mensch gaat tegenwoordig meer in jaquette op visite,” vond Walter.

„Ja jullie niet, omdat je geen manieren meer hebt! Maar ik heb nog de manieren van mijn jeugd.... Daar begrijp jij niets van, want jij bent vijf-en-twintig, en ik ben twee-en-vijftig. Jullie hebben geen idee meer van vormen, helaas!!”

„Nou, en u komt ver met uw vormen! Nu steunt u een heelen morgen omdat u vanavond een jaquette aan moet!! Wat lekkers! Als u iets vervelend vindt, waarom doet u het dan?”

„Juist, dat is weer typeerend jou! Zit maar eens jaren op bacillen te werken, probeer maar eens maanden lang iets te vinden, wat je niet vinden kan, begin elken dag opnieuw. Dan leer je dingen doen, die je niet prettig vindt, omdat je ze doen moet.”

„Maar een jaquette is geen werkelijke noodzaak.”

„Nee, een jaquette is een gevolg: een jaquette is een cultuurverschijnsel, zooals de microscoop er een is. Jij begrijpt de stijl en de samenhang van de cultuur niet.”

„Als er samenhang was, dan voelde u u met uw jaquette net zoo op